

РЕШЕНИЕ

№ 5954

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2646** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ образувано по жалба на П. М. Н. с адрес: [населено място], пощ. код 1797,[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № Ц 2153-21-36/12.02.2021 г. на Директора на ТП-НОИ-С.-град, с което е оставено в сила разпореждане №[ЕГН]/6 от 05.08.2020г. на ръководителя по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ-С.-град. В жалбата са изложени аргументи за незаконосъобразност на атакувания индивидуален административен акт, поради нарушение на материалния закон. Изразено е несъгласие с изчисления размер на личната и пенсия и са изложени твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение и на оставеното в сила разпореждане. Счита се, че административният орган неправилно е изчислил индивидуалния коефициент по КСО, в следствие на което жалбоподателката е била ощетена при определяне на размера на пенсията и т.к. не са били зачетени липсващи 4 месеца от осигурителя [фирма]. Излагат се подробни съображения в жалбата. Въз основа на изложеното моли съда да се произнесе с решение, с което да отмени обжалвания акт, да върне преписката за ново произнасяне на административния орган. В съдебно заседание оспорващият се представлява лично, поддържа жалба и искането за отмяна на решението депозира писмени бележки.

Ответникът– Директор на Териториално поделение– ТП-НОИ-С.-град, представляван в съдебно заседание от юриконсулт М., оспорва жалбата и моли съда да постанови

решение, с което да я отхвърли като неоснователна.

АССГ, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните и събраните по делото, относими към спора доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните в пенсионното досие се установява, че с разпореждане разпореждане № [ЕГН]/6 от 05.08.2020 г. на длъжностното лице по ПО на П. М. Н. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по реда на чл. 68, ал. 1 - 2 от КСО.

Размерът на пенсията е определен при следните данни: Зачетен е осигурителен стаж до 04.11.2019 г. от трета категория в общ размер на 36 г.04м. 16 дни. Извършено е изчисление на индивидуален коефициент по реда на чл. 70, ал.4-7. ал. 10, т. 1 и ал. 11 от КСО, съгласно нормативната уредба, приложима до 01.01.2019г. и по реда на чл. 70 ал.8-9, ал.10, т.2 и ал.11 от КСО, съгласно нормативната уредба, приложима след 31.12.2018г. от следните данни: Осигурителният доход за периода от 01.01.1994 г. до 31.12.1996 г., в размер на 455 376,51 лв., е зачетен съобразно удостоверение обр.УП-2 № УП262/07.08.2015 г. издадено от [фирма]. Изчисленият общ осигурителен доход на лицето за втория базисен период от 01.01.1997г. до 04.11.2019 г. е в размер на 162 597,21 лв. Същият е формиран от осигурителния доход на лицето за периода 01.01.1997 г. - 30.06.1999 г. включително, който е в размер на 9 108 251,00/неденоминирани лева/ и осигурителния доход на лицето за периода 01.07.1999г.-04.11.2019г., който е в размер на 153 488.96 лв. Осигурителният доход за посочените периоди е взет съгласно представените удостоверения обр.УП-2№262/07.08.2015 г. издадено от „Т. С.“, обр.УП-2 №ФО-12-06-671/16.10.2015г. издадено от Дирекция за национален строителен контрол, обр.УП-2 № 94-00-415/26.03.2012г. и обр.УП-2№94-00-4703/16.10.2015г.,издадени от Агенция „Пътна инфраструктура“, обр.УП-2№94-00- 225/16.04.2015г.,издадено от Министерство на околната среда и водите,като за периодите от 05.11.2016 г. до 07.11.2016 г., от 12.11.2016г. до 14.11.2016 г.,от 25.03.2017г. до 27.03.2017г., от 25.05.2019г. до 27.05.2019 г., от 26.10.2019 г. до 28.10.2019г. и от 02.11.2019г. до 04.11.2019 г. са ползвани данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, а за периода от 21.02.2010 г. до 30.06.2010г. е взета минимална работна заплата за периода, съгласно лична декларация на жалбоподателката, поради липса на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО.На основание §22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО, след извършена преценка е установено, че индивидуалният коефициент, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4-7, ал. 10, т. 1 и ал. 11 от КСО, е по-благоприятен за лицето, поради което размерът на пенсията е определен от индивидуален коефициент 1,972 в разпореждане №[ЕГН]/6 от 05.08.2020г. Същото е обжалвано в указания срок пред директора на ТП-НОИ-С. град.

В решението си директора на ТП-НОИ-С. град е приел ,че неоснователна е претенцията на жалбоподателката, че осигурителния доход е занижен, тъй като за периода от 01.01.1997 г. до 17.12.1999г. осигурителния доход е взет съгласно представеното удостоверение обр.УП-№262/07.08.2015г.,в което осигурителят [фирма] е посочил пълния осигурителен доход за посочения период, а не са ползвани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, където има липсващи месеци. Приел е също че

неоснователна претенцията на жалбоподателката и по отношение на средноосигурителния доход за периода от 05.2019 г. до 04.2020г. В решението е посочено, че при изчисляване размера на пенсията са използвани данни за 12-те календарни месеца, предхождащи месеца на отпускане на пенсията, т.е. от месец май 2019 г. до месец април 2020г., по които данни се изчисляват всички пенсии и които се определят автоматично за нужния в конкретния случай период.

С решението е прието, че личната пенсия за ОСВ е правилно изчислена от 36 години 04 месеца 16 дни осигурителен стаж от трета категория труд, проценти осигурителен стаж за изчисляване размера на пенсията - 43,60 %, индивидуален коефициент 1,972 и средномесечен осигурителен доход за страната от месец май 2019 г. до месец април 2020 г.

С оглед на гореизложеното, директора на ТП на НОИ –С.-град е приел, че оспореното разпореждане №[ЕГН]/6 от 05.08.2020г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е правилно и законосъобразно, постановено при спазване на материалния закон и административнопроизводствените правила, като предявената жалба е оставена без уважение като неоснователна.

При така установените факти, от правна страна съдът съобрази следното: Предмет на оспорване е Решение №2153-21-36 от 12.02.2021г. на Директорът на Териториално поделение –НОИ-С.-град, което е индивидуален административен акт, за който изрично е предвиден съдебен контрол по реда на АПК, съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО. Оспорването е направено в рамките на 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна с правен интерес, поради което производството е процесуално допустимо.

Съгласно разпоредба на чл. 168, ал. 1 АПК от компетентността на съда е да се произнесе по законосъобразността на обжалвания административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Видно от текста на чл. 117, ал. 3 КСО обжалваният административен акт Решение №2153-21-36 от 12.02.2021г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град и потвърденото с него Разпореждане №[ЕГН]/6 от 05.08.2020г. на Ръководител "ПО" са издадени от компетентен орган, в рамките на предоставените им от закона правомощия, в предвидената от закона писмена форма, като съдържат правни и фактически основания за тяхното издаване.

Спорът в конкретния случай се свежда до зачитане на стажа на жалбоподателката [фирма], което от своя страна би довел и до промяна на индивидуалният коефициент на отпуснатата пенсия на жалбоподателката.

Понятието "осигурителен стаж" е дефинирано в чл. 37, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС). Съгласно посочената разпоредба за осигурителен стаж се зачита времето, за което са били дължими или внесени осигурителни вноски за лицата по чл. 4, ал. 1 и ал. 3, т. 5 и 6 КСО, а за самоосигуряващите се лица и лицата по чл. 4, ал. 7, 8 и 9 и чл. 4а КСО - времето, за което са внесени осигурителни вноски. В

чл. 40 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж се посочва как се установява осигурителния стаж, а именно с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, а осигурителният доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, отново с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО или с осигурителна книжка, както и с документ по утвърден образец. Тези документи според ал. 3 се издават въз основа на разплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. В случаите когато документите по ал. 3 липсват, осигурителите или техните правоприменници по изключение могат да издават удостоверения за осигурителен стаж и трудово възнаграждение или за осигурителен доход и въз основа на други автентични документи, щом те съдържат достатъчно данни за осигурителния стаж и осигурителния доход. Анализът на разпоредбата води до извода, че документите по чл. 40, ал. 1 и ал. 2 НПОС се издават с цел доказване на осигурителен стаж и доход и се ползват с тази доказателствена сила до оборването им с предвидения в закона ред и актове.

Доказването по делото се подчинява на правилата по чл. 40 от НПОС. Съгласно чл. 40, ал. 1 и ал. 3 от НПОС осигурителния стаж се доказва с посочените документи, между които са записванията в трудовите книжки и отразените данни в разплащателните ведомости на осигурителите. Удостоверенията УП-2 и УП-3 са производни писмени документи, като данните в тях не трябва да противоречат на първичните документи. Като относими документи за характера и продължителността на положения труд се преценяват трудовите договори и граfiците за работа. С Заявление с вх. №2109-21-9/26.01.2021г. в НОИ жалбоподателката е приложила Удостоверения Обр. УП-2 за месец 01.1997г., месец 06.1997г., месец 06.1998г. и месец 11.1999г. от осигурителя [фирма]. От представената административна преписка-справка РОЛ/в информационните масивите на НОИ/за зачетеният осигурителен стаж на П. М. Н. е видно следното:/от л.120-162/: На лист/л.120/по делото „Подадени данни в РОЛ за П. Н. при ТП-НОИ-С.-град, към дата 06.06.2020г., за периода от 1997г. до момента“ графа „месец“ не са записани - липсват месец 1 и месец 6 за 1997г. за жалбоподателката. В графа „Осигурителен доход с вноски, включително допълнително възнаграждение“ не са записани с цифри-сумите и стойността на вноските. Съответно в графа „Общо“ няма записана стойност за месец януари и месец юни за 1997г./л.120/На л.120-/гръб/, „Подадени данни в РОЛ за П. Н. към дата 06.06.2020г., за периода от 1997г. до момента“ в графа „месеци“ не е записан - липсва месец юни за 1998г. В графа „Осигурителен доход с вноски, включително допълнително възнаграждение“ не е записана с цифри-сумата и стойността на вноската. Съответно в графа „Общо“ също няма записана стойност за месец юни за 1998г. На л.121 „Подадени данни в РОЛ за П. Н. към дата 06.06.2020г., за периода от 1997г. до момента“ в графа „месеци“ не е отбелязан /липсва/месец ноември за 1999г. В графа „Осигурителен доход с вноски, включително допълнително възнаграждение“ не е записана с цифри-сумата и стойността на вноската съответно в графа „Общо“ също няма записана стойност за месец 11 за 1999г. Видно от приложеното по делото разпореждане №[ЕГН] индивидуалният коефициент по реда на чл.70 ал.4-7, ал.10 т.1 и ал.11 от КСО, за осигурителен доход за периода от 01.07.1999г.-04.11.2019г., е включен м.ноември 1999г., както и месеците 01.1997г., 06.1997г., 06.1998г. за което представено УП-2/л.58/ от жалбоподателката т.е. месеците 01.1997г., 06.1997г.,

06.1998г. и 11.1999г. са зачетени като трудов стаж съгласно удостоверение обр.УП-№262/07.08.2015г. независимо ,че в информационната база данни на НОИ некоректно са отбелязани от длъжностни лица при НОИ.

Същите да зачетени в разпореждане №[ЕГН]/осигурителен доход за периода от 01.01.1997г.-30.06.1999г./В случая са били налични на документи /УП-2/, които са отговаряли на нормативните изисквания и съдържат подробна информация ,като същите са били приети от административния орган като годно доказателство за осигурителен стаж и доход на жалбоподателката и представени документи касаят същия период.Настоящият състав приема ,че не са налице пропуски каквито са твърдяни в жалбата поради което жалбата в тази част е неоснователна.

Неоснователни са също твърденията в жалбата че по отношение на средно осигурителния доход в страната за периода от 05.2019 г. до 04.2020г.не правилно е посочена точната сума поради което в разпореждане №[ЕГН]/6,неправилното е изчислен размера на пенсията на жалбоподателката.Г-жа М. не представя доказателства относно твърдените обстоятелства.Настоящият състав следва да посочи ,че относно реда за определяне на средномесечния осигурителен доход в страната Надзорния съвет на НОИ е утвърдил методика.По реда на тази методика се определя средномесечния осигурителен доход за страната във връзка с отпускане на пенсиите по Кодекса за социално осигуряване.Показателят средномесечен осигурителен доход участва при определянето размера на пенсиите за осигурителен стаж и възраст и пенсиите за инвалидност изчислени от осигурителен доход. Данните за всички осигурени лица, от които се изчислява средният осигурителен доход за всеки месец, се събират от Националната агенция за приходите и се предават ежедневно в ГД „Информационни системи” на НОИ. На базата на месечните стойности на показателя среден осигурителен доход се формира средномесечният осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца. Средният осигурителен доход за всеки месец и средномесечния осигурителен доход за 12 календарни месеца за страната се изчислява от отдел „Статистика, актюерски анализи и прогнози” към ГД „Анализ, планиране и прогнози” до 40 дни след края на месеца, за който се отнасят. Получените данни се проверяват от главния актюер на НОИ, след което се утвърждават от Управителя на НОИ със заповед. След това резултатите се оповестяват в средствата за масово осведомяване и се публикуват в годишните издания на НОИ.Данните които служат за изчисляване на пенсията се определят автоматично ,като се използват съответните периоди в случая са използвани данни от месец май 2019 г. до месец април 2020 г.По отношение на втория спорен по делото въпрос, настоящият състав на съда приема, че пенсионният орган правилно е зачел и по отношение на средно осигурителния доход в страната за периода от 05.2019 г. до 04.2020г. на жалбоподателката, при определяне размера на ЛПОСВ.

В обобщение на изложеното, съдът намира, че оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено разпореждане №[ЕГН] на ръководителя на "Пенсионно осигуряване" при ТП на НОИ – С.-град, е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на

разноски от страна на ответника, на основание [чл. 143, ал. 4 от АПК](#), във връзка с [чл. 78, ал. 8 от ГПК](#) в съответствие с [чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ](#) и [чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ](#), оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ТП на НОИ – С.-град съдебни разноски за настоящата инстанция, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева /сто лева/.

Мотивиран така и на основание [чл. 172, ал. 1](#) и [ал. 2, предложение последно от АПК](#), във вр. с [чл. 118, ал. 2 КСО](#), АССГ-34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ на жалба на П. М. Н. с адрес: [населено място], пощ. код 1797, ж.к. „М. 1”, бл.94 вх.Г, ет.7, ап.19, срещу Решение №Ц2153-21-36/12.02.2021г. на Директора на ТП–НОИ-С.-град с което е потвърдено разпореждане №[ЕГН]/6 от 05.08.2020г. на ръководителя по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ– С.-град.

ОСЪЖДА П. М. Н. с [ЕГН] да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град съдебни разноски за настоящата инстанция, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване чрез АССГ пред Върховен административен съд на РБ - С. в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

съдия: